

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.282/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Az I. rendű felperes: felperes1

cím1

A II. rendű felperes: felperes2

cím1

A felperesek képviselője: Dr. Dora Márta ügyvéd

cím2

Az alperes: Vas Vármegyei Kormányhivatal Szombathelyi Járási Hivatala

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Gorell András Bálint kamarai jogtanácsos

cím4

A per tárgya: kötelező védőoltás beadatásának elrendelésével kapcsolatos közigazgatási

jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Győri Törvényszék 1.K.701.259/2024/4. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperesek (5. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A egyéb1 iskolavédőnője 2022. november 14. napján jelzéssel élt az alperes felé, mely szerint a felperesek név1 nevű gyermeke (a továbbiakban: gyermek) nem kapta meg a jogszabályban előírt Hepatitis B elleni kötelező védőoltását, a felperesek az oltás beadásához nem járultak hozzá, a gyermek oltáson történő megjelenését nem biztosították.

[2] Az alperes 2022. november 17. napján VA-06/NEO/37981-3/2022. iktatószámmal felszólító levelet küldött a felpereseknek, melyben felhívta a szülők figyelmét, hogy a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) alapján fennálló oltási kötelezettségüknek tegyenek eleget és gyermekük vonatkozásában gondoskodjanak a Hepatitis B elleni védőoltás beadatásáról azzal, hogy annak megtörténtét legkésőbb 2023. január 10. napjáig igazolják. Az alperest a házi gyermekorvos arról tájékoztatta, hogy a Hepatitis B elleni kötelező védőoltás beadásának kontraindikációjáról nem tud.

[3] Mivel a felperesek a fenti határidőig az igazolási kötelezettségüknek nem tettek eleget, az alperes megkeresésekkel élt. Az iskolavédőnő nem rendelkezett tudomással arról, hogy a gyermek az életkorhoz kötött kötelező Hepatitis B elleni védőoltást megkapta volna. Az iskolaorvos pedig úgy nyilatkozott, hogy a gyermek 2023. január 20. napjáig az esedékes Hepatitis B elleni védőoltását nem kapta meg.

[4] Az I. rendű felperes 2023. január 25-én az alperes Népegészségügyi Osztályán bemutatta a gyermek oltási könyvét, melyben 2023. január 11-i dátummal HBVAXPRO oltás szerepelt, azonban az oltóorvos nem volt azonosítható, az egy olvashatatlan pecsétet és aláírást tartalmazott.

[5] Az alperes a 2023. február 1. napján kelt, VA-06/NEO/0131-7/2023. számú levelében ismételten tájékoztatta a felpereseket az NM rendelet 5. §-a alapján fennálló oltási kötelezettségről. Egyidejűleg felhívta őket, hogy a végzés kézhezvételétől számított 8 napon belül írásban nyilatkozzanak arról, hogy a gyermekük hol és mely orvostól (orvos neve, rendelő címe) kapta meg az életkorhoz kötött kötelező Hepatitis B elleni védőoltást. A felperesek az alperes felhívását 2023. február 20. napján átvették, azonban arra nyilatkozatot nem tettek.

[6] Az alperes a fentieket követően 2023. április 5. napján hivatalból hatósági eljárást indított a gyermek jogszabályban előírt Hepatitis B elleni kötelező védőoltásának elmaradása miatt, majd a 2023. április 19. napján kelt, VA-06/NEO/0131-15/2023. számú határozatával kötelezte a felpereseket, mint a gyermek törvényes képviselőit, hogy gyermekük jogszabályban előírt Hepatitis B elleni kötelező védőoltásának beadásáról gondoskodjanak és annak megtörténtét igazolják. A teljesítési határidőt a határozat véglegessé válásától számított 15 napban határozta meg. Határozatát az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (7) bekezdésére alapította. Utalt arra, hogy a Magyarországon lakó, tartózkodó gyermek esetében külföldi orvos által kiállított, életkorhoz kötött kötelező védőoltás beadásáról szóló igazolás nem fogadható el (külföldi orvos nem minősül oltóorvosnak), a gyermek oltási kötelezettsége továbbra is fennáll.

[7] A felperesek 2023. április 19. napján kelt és az alpereshez – a határozat meghozatalát követően – 2023. április 25. napján érkezett beadványukban úgy nyilatkoztak, hogy a gyermek 2023. január 11-én név2 grazi orvos által kapta meg a Hepatitis B elleni védőoltást.

A jogerős ítélet

[8] A felperesek keresete alapján eljáró elsőfokú bíróság – a Kúria Kfv.VII.37.726/2023/5. számú végzése és ezen végzés kézbesítésére vonatkozó Kfv.VII.37.509/2024/7. számú végzése alapján indult megismételt eljárásban – a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította.

[9] Megállapította, hogy az NM rendelet 5. § (1) bekezdése alapján a Hepatitis B oltás felvétele kötelező. Az NM rendelet 5. § (5) bekezdése pedig előírja, hogy az életkorhoz kötött oltások beadása iskolai kampányoltás keretében kell, hogy megtörténjen. Az NM rendelet 5. § (9) bekezdése taxatív felsorolást tartalmaz arról, hogy ki minősül oltóorvosnak, ezek között a külföldi oltóorvos nem szerepel.

[10] Kiemelte, hogy az Eütv. 58. §-a szabályozza a mentesülés eseteit, annak feltételei azonban jelen esetben nem állnak fenn. A mentesítés egy kérelemre induló eljárás, a mentesítés feltételeinek fennállását a kérelmezőnek kell igazolnia (Kfv.II.37.374/2017/7., Kfv.IV.37.409/2020/7., Kfv.VI.37.049/2022/6.). Ilyen kérelem a felperesek részéről nem érkezett, az alperesnek pedig az oltás beadásának vizsgálata során hivatalból nem kötelessége minden esetben a mentesítés feltételeinek a vizsgálata.

[1] A szabad orvosválasztás és az egészségügyi önrendelkezési jog sérelmével kapcsolatos érvelés körében utalt az Alkotmánybíróság 3114/2022. (III. 23.) AB határozatára, melyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a kötelező oltás beadása során ezen jogok a közérdek (pld. az oltás beadása megtörténtének ellenőrizhetősége érdekében) alapján korlátozhatók.

[2] A Kúria Kfv.VII.37.726/2023/5. számú határozata alapján kifejtette, hogy a 39/2007. (VI. 20.) AB határozat – melyben foglaltakat az Alkotmánybíróság az Alaptörvényhez fűződő gyakorlatában is megerősítette többek között a 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatában – szerint az előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat [41]-[42] bekezdése szerint a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől az egész társadalmat a járványok megjelenésétől. Az Alkotmánybíróság tehát a hivatkozott döntéseiben kifejtette álláspontját a kötelező oltások rendszerének alkotmányosságáról, azt nem találta az egészségügyi önrendelkezési jogot sértőnek, ezért a felperesek Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította.

[3] A jogerős ítéletben foglaltak szerint a felpereseknek tudomásuk volt arról, hogy az életkorhoz kötött kötelező védőoltást iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni. Az alperes tájékoztatta a felpereseket a Hepatitis B elleni kötelező védőoltás felvételének rendjéről, így: a védőoltás beadásának helyéről, a kampányoltás esetén oltóorvosnak minősülő iskolaorvos elérhetőségéről, továbbá arról, hogy a perbeli oltási kötelezettség a 20. életévig fennáll. A tájékoztatás kitért az Eütv. 58. §-án alapuló esetleges halasztás vagy mentesítés feltételeire és kérelmezésének lehetőségére; arra, hogy az NM rendelet 14. § (1)-(2) bekezdései alapján a védőoltásra kötelezett személy köteles védőoltás, továbbá – ha a védőoltást megelőzően szűrővizsgálat, vagy azt követően a védőoltás eredményének ellenőrzése szükséges – szűrő-, illetőleg ellenőrző vizsgálat céljából a megjelölt helyen és időben megjelenni, és magát az oltásnak, illetőleg vizsgálatnak alávetni; a védőoltásra kötelezett kiskorú megjelenéséről törvényes képviselője gondoskodik; továbbá az alperes figyelmeztette a felpereseket a védőoltás elmaradásának Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti jogkövetkezményére.

[4] A felperesek keresetlevelében előadott, az ismételt oltás kockázatának vizsgálatán, a szakértő kirendelésének kötelezettségén alapuló érvelése azért téves, mert a keresettel támadott határozat alapja nem az, hogy a felperesek pusztán „adminisztratív” jogsértést követtek el azzal, hogy nem a jogszabályban előírt módon (iskolai oltóorvos által beadott oltással) igazolták a kötelező védőoltás beadatását, ezért az alperes „ismételt” oltás felvételét írta elő. Az ezzel összefüggésben a felperesek által felhívott két kúriai határozat tényállása merőben eltérő, hiszen ezen eljárásban a védőoltás dokumentálása ugyan hiányos volt, de a gyermek – nem vitatottan – két alkalommal is védőoltásban részesült.

[5] A felperesek az alperes felhívása ellenére nem igazolták a Hepatitis B oltás felvételét a közigazgatási határozat meghozataláig, az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti kötelezés kiadásához az alperesnek további tényállási elemet nem kell tisztáznia. A perbeli kötelezés a védőoltás „hatékonyságának” megállapításával összefüggésbe nem hozható, ezért az alperesnek az Eütv. 58. § (9) bekezdésén alapuló vizsgálati kötelezettsége nem volt.

[6] Megállapította azt is, hogy a felperesek az erre vonatkozó tájékoztatás ellenére mentesítési eljárást nem kezdeményeztek, ugyanakkor ennek lehetősége jelenleg is változatlanul fennáll. Éppen a már elrendelt védőoltás és ezzel összefüggésben a tényleges oltottsági állapot figyelembevétele (a szakmailag nem indokolt ismételt oltás elkerülése) érdekében írja elő az Eütv. 58. § (4) bekezdése, hogy a mentesítési eljárás véglegessé vált döntéssel történő befejezéséig a védőoltást elrendelő határozat nem hajtható végre.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérték. Ezzel egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztettek.

[8] A felülvizsgálati kérelmükben a befogadás alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjait, valamint *b)* pontját jelölték meg. A befogadás indokait a Kp. 118. § (1) bekezdés „*a)*” pontjához kapcsolódóan fejtették ki, melyben előadták, hogy bíróság az oltás megtörténtét figyelmen kívül hagyta, az oltás ismételt felvételének a kötelezettre gyakorolt hatását nem vizsgálta. Ezzel egy törvényt sértő, az életet és testi épséget súlyosan veszélyeztető egészségügyi beavatkozásra való kötelezést hagyott jóvá. Ugyanakkor az emberi élet, testi épség és egészség szándékos veszélyeztetése bűncselekménynek minősül. Álláspontjuk szerint a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének a biztosítása érdekében szükséges, hogy a Kúria állást foglaljon arról, hogy az új eljárásban is biztosítani kell a peres feleknek a jogaik gyakorlásához elengedhetetlen tájékoztatási, észrevétel és indítványtételi jogokat, ennek elmaradása sérti a tisztességes eljárás követelményét. A külföldön felvett és leigazolt oltás a Magyarországon felvett oltásokkal azonos jogkövetkezményekkel kell, hogy járjon. A bíróságoknak pedig vizsgálniuk kell az egészségügyi beavatkozás életre gyakorolt hatását.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontjával összefüggésben hivatkoztak a Kúria Kfv.IV.37.409/2021/6. számú, valamint a Kfv.V.37.625/2022/8. számú határozatainak elvi tartalmára. Előadták, hogy a gyermek megkapta az életkorhoz kötött kötelező oltást, az alperes azok ismételt felvételét a védettség meglétének a vizsgálata nélkül rendelte el. A hivatkozott határozatok szerint ugyanakkor a védettség megléte esetén a védőoltás elérte a célját, az oltás ismételt végrehajtására való kötelezés csak a védettség ismeretében dönthető el. A Kúria a megismételt eljárást előíró Kfv.VII.37.726/2023/5. számú végzésében nem állapította azt meg, hogy a külföld felvett és leigazolt oltás nem fogadható el az oltás felvételére vonatkozó igazolásának, ezért ezt a törvényszék sem tehette volna meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[12] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel

kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[14] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az *aa)* alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[15] A kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében a felülvizsgálati bíróság már állást foglalt, a bírói gyakorlat egységes. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet {Kfv.VI.37.199/2016/13.; Kfv.VI.37.049/2022/6.}. Kimondta a Kúria, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárásban – mint kérelemre induló eljárásban – a bizonyítási teher a felperes(ek)re esik, a felperes(ek) kötelezettsége annak bizonyítása, hogy a mentesítés feltételei fennállnak {Kfv.II.37.080/2016/9.; Kfv.VI.37.199/2016/13.; Kfv.VI.37.116/2017/3.; Kfv.VI.37.049/2022/6.}.

[16] A Kúria a fentieken túl – ugyan eltérő védőoltások kapcsán, de – a perbelivel azonos jogkérdésekben, azonos felek között már érdemben is állást foglalt. A Kfv.I.37.241/2024/7. számú határozatában rámutatott, *„hogy a jelen per tárgyát képező közigazgatási határozat - felperesek hivatkozása ellenére - nem a külföldön már felvett oltások ismételt felvételére kötelezésről szól, hanem az oltáselmaradás esetében szükséges közigazgatási hatósági intézkedés megtételéről, ezáltal az alperes határozatából nem következik az, hogy a gyermek az oltásokat külföldön már megkapta. Az alperes az eljárása során azt vizsgálta, hogy a felperesek nem igazolták, hogy a gyermekük iskolai kampányoltás keretében az iskolaorvosnál felvette az életkorhoz kötött, az MMR és dTap elleni kötelező védőoltásokat. Az Alkotmánybíróság a 3114/2022. (III. 23.) AB határozatban azt vizsgálta, hogy az NM rendelet „[...] 5. § (5) bekezdése az Eütv. 8. §-ában foglalt szabad orvosválasztáshoz való jogot korlátozza akként, hogy elrendeli, az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltás keretében kell elvégezni. Ez azt jelenti, hogy a gyermekek oltóorvosa az életkorhoz kötött kötelező védőoltások tekintetében 11 éves koruktól kizárólag az iskolaorvos lehet, a jogalkotó a házi gyermekorvost, illetve minden más, az országban vagy azon kívül praktizáló orvost – így az indítványozók gyermekét beoltó, Ausztriában praktizáló, osztrák állampolgár orvost is – kizár az oltóorvosok köréből.” A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az NM rendelet támadott szabálya megvalósítja az egészségügyi önrendelkezési jog korlátozását. Rögzítette továbbá, hogy a szabad orvosválasztás joga és az egészségügyi önrendelkezési jog közérdek*

alapján korlátozható, ebben a kérdésben az Alkotmánybíróság már állást foglalt.” {Indokolás [27] bekezdés}

[17] Ugyanezen határozat szerint: *„A felülvizsgálati kérelem alapján megállapítható, hogy a felek között alapvető eltérés mutatkozott meg abban, hogy a felperesek az osztrák orvos által kiállított igazolásra figyelemmel úgy tekintik, hogy az alperes ismételt oltásra kötelezésről rendelkezett, míg az alperes oltáselmaradás esetén alkalmazandó közigazgatási intézkedést nevesít. Ebből az eltérésből adódóan a felperesek olyan tényállás tisztázási kötelezettséget és bizonyítási eljárást vártak el az alperestől, amely az Eütv. 58. § (7) bekezdésében meghatározott kötelezés kiadásához nem szükséges. A Győri Törvényszék a jogerős ítélet indokolásában a Kúria Kfv.37.726/2023/5. számú határozatára utalva helyesen fejtette ki, hogy az Eütv. 58. § (7) bekezdése szerinti kötelezés kiadásához az alperesnek további tényállási elemet nem kellett tisztázni. Az alperesnek tehát azt kellett vizsgálnia, hogy a felperesek felszólításra a védőoltás felvételét a nemzeti jognak megfelelően igazolták-e, ennek igazolása hiányában ugyanis az alperes jogszerűen hozott kötelező határozatot a felperesekre nézve. Az alperes határozatában nevesített kötelező oltások NM rendeletben foglaltak szerinti felvétele igazolásának felperesek részéről való elmaradását az alperes kellő alappal állapította meg, így az alperesnek további, pl. a védőoltás hatékonyságával kapcsolatos vizsgálati kötelezettsége nem volt. Az Ákr. 62-63. §-a és 71. § (1) bekezdése szerinti tényállás tisztázási kötelezettség, valamint szakértő kirendelésére vonatkozó rendelkezések megsértése az alperes részéről nem áll fenn, így e jogszabálysértések megállapításának hiánya nem teszi a jogerős ítélet jogszabályértővé.” {Indokolás [34] bekezdés}*

[18] A Kúria tehát a perbelivel jog- és tényazonos ügyben már állást foglalt, határozata meghozatalánál figyelemmel volt a jelen megismételt eljárást elrendelő, és a jogerős ítéletet hozó törvényszék által követett Kfv.VII.37.726/2023/5. számú végzésre is. A Kúria által kialakított bírósági joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes, a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését igénylő, felsőbbírói iránymutatást igénylő körülmény nem merült fel. Mindezekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadása ezen alponthoz alapján nem indokolt.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottan a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. A Kúria ehelyütt visszautal az *aa)* alpont körében kifejtettekre, melynek alapján a befogadás feltételei – a konkrét jogkérdésekben közzétett kúriai ítélezési gyakorlatra figyelemmel – az *ab)* alpont tekintetében sem állnak fenn.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a Kp. 117. § (4) bekezdése egyértelműen előírja, hogy a befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felperesek – konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül – anélkül hivatkoztak az új eljárásban a tájékoztatási, észrevétel és indítványtételi joguk sérelmére, hogy megjelölték volna, mely tájékoztatáshoz, észrevételhez, indítvány tételhez fűződő joguk sérült, és az miként hatott ki az ügy érdemére. Ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására ez utóbbi jogszabályhely alapján sem volt lehetőség.

[22] A Kp. 117. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben a 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadhatósági ok esetében ezért elvárás az, hogy a felülvizsgálatot kérő a támadott és a közzétett kúriai határozat közötti ügyszabályszerűséget úgy mutassa be, hogy párhuzamot von a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok, és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között, feltárja, hogy a Kúria a közzétett határozatában milyen elvi megállapítást rögzített, s ehhez képest ugyanebben a jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el a jogerős határozatot hozó bíróság (elő kell adnia, hogy miben látja a jogkérdésben való eltérést).

[23] A Kúria az e befogadási okhoz kapcsolódóan felhívott határozatok kapcsán már a Kfv.VII.37.726/2023/5. számú határozatában is kifejtette, hogy azok tényállása teljesen eltérő, hiszen a hivatkozott eljárásban a védőoltás dokumentálása ugyan hiányos volt, de a gyermek – nem vitatottan – két alkalommal is védőoltásban részesült {Kfv.IV.37.409/2021/6. számú végzés [28], [31], [36] bekezdés; Kfv.V.37.625/2022/8. számú végzés [43] bekezdés}. Az ügyek összevethetőségének hiányát állapította meg a Kúria Kfv.I.37.241/2024/7. számú határozata is {Indokolás [33] bekezdés}. Mindezek alapján a befogadás a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján sem indokolt.

[24] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei a fentiek alapján nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[25] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának hiányában a felperesek azonnali jogvédelem iránti kérelme tárgyában történő határozathozatalt a Kúria mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[26] *Nem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása a joggyakorlat egységének biztosítására, a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére hivatkozással, ha a Kúria a felvetett jogkérdés értelmezéséről korábban már állást foglalt közzétett határozatában és a felülvizsgálni kért jogerős ítélet annak megfelel. A kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított befogadási kérelmet indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[28] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § *d)* pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. május 6.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter s.k.

előadó bíró

Dr. Remes Gábor s.k.

bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

bíró

Dr. Szilas Judit s.k.

bíró